

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/70/2013
Identifikačné číslo spisu:	8612205576
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Kriváňová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8612205576.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ P., bytom M., 2/ B.H. bytom M. 3/ Z. bytom S. V.X, U. 4/ P., bytom S. 5/ D. bytom S., navrhovateľia v 1/ až 5/ rade zastúpení: JUDr. Miroslav Korch, advokát so sídlom Ul. Kukorelliho č. 1504/50, Humenné, 6/ G. bytom XXXXX Sherwood, Oak Park, Michigan XXXXX, USA, zastúpený na základe splnomocnenia navrhovateľom v 1/ rade, 7/ Javor 2, s.r.o., Dargovská č.1, Košice, proti odporcovi: Lesy Slovenskej republiky, š.p., Nám. SNP č. 8, Banská Bystrica, zastúpenému: JUDr. Lenka Molčanová, advokátka so sídlom Kamenná Poruba č. 15, Vranov n/Topľou, o zaplatenie 20 016,80 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4 C 244/2012 o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. júla 2013, sp. zn. 1 Co 108/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie odporcu o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Svidník uznesením z 6. februára 2013, č. k. 4C 244/2012-68 konanie o zaplatenie 20 016,80 € s príslušenstvom prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6 C 185/2010. Rozhodol tak na základe návrhu odporcu na prerušenie konania, ktorý tvrdil, že ak bude vo veci pod sp. zn. 6 C 185/2010 rozhodnuté, vyrieši sa sporná otázka vlastníctva a s tým súvisiaca aktívna legitímácia aj pre toto konanie, čo bude mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto právnej veci.

Krajský súd Prešov ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) na základe podaného odvolania navrhovateľa uznesením z 26. októbra 2011, sp. zn. 1 Co 108/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je vecne správne a je nepreskúmateľné, lebo súd neuviedol dôvody, ktoré viedli k prerušeniu konania a len odvolanie sa na návrh odporcu na prerušenie konania nie je presvedčivým odôvodnením postupu súdu, aj z dôvodu, že prerušením konania sa nebudú vykonávať procesné úkony ako i dokazovanie smerujúce k rozhodnutiu vo veci. Podľa názoru odvolacieho súdu možnosť prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daná tam, kde výsledok, resp. vyriešenie otázky v inom súdnom konaní môže mať význam pre rozhodnutie. O nedostatku riadneho odôvodnenia rozhodnutia o prerušení konania svedčí skutočnosť, že

súd v odôvodnení len konštatoval, že právoplatné rozhodnutie vo veci sp. zn. 6 C 185/2010 bude mať význam pre predmetné konanie, nakoľko sa vyrieši doterajšia sporná otázka vlastníctva vôbec a z toho plynúca aktívna legítimácia pre konanie sp. zn. 4 C 244/2012.

Proti uzneseniu Krajského súdu Prešov zo dňa 26. októbra 2011 podal dovolanie odporca z dôvodov v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p., že konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a prípustnosť dovolania odôvodňoval vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pre nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia, ktoré predstavuje porušenie práva účastníka konania na spravodlivé súdne konanie a je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia. Dovolateľ v súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu poukázal na ust. § 157 ods. 2 O.s.p., ktoré upravuje náležitosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia a zdôraznil tiež judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (Ruiz Torija c/a Španielsko) a tiež Ústavného súdu Slovenskej republiky (I.ÚS 226/03) s tým, že záruky dané článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa v princípe aplikujú i na odvolacie konanie (Rozsudok vo veci Delcourt z roku 1970, A-11, §25). Dovolateľ namietal nesprávny postup odvolacieho súdu, ktorý síce konštatoval, že v predmetnej veci rozhodnutie nemožno považovať za vecne správne a navyše je aj nepreskúmateľné, ale namiesto obvyklého postupu pri nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu, t. j. zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a vrátenie veci na ďalšie konanie za účelom jeho opätovného rozhodnutia o návrhu odporcu na prerušenie konania, odvolací súd pristúpil k uloženiu priamej povinnosti súdu prvého stupňa konať vo veci a to bez zabezpečenia postupov spojených s vydaním riadneho preskúmateľného rozhodnutia súdu prvého stupňa o návrhu odporcu na prerušenie konania. Preto dovolateľ tvrdil, že v danej veci došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom spolu so vznikom inej vady konania, nakoľko v dôsledku rozhodnutia súdu druhého stupňa sa stalo z inak dvojínštancného konania vo vzťahu k odporcovi jednoínštancné konanie a tiež ak rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné, potom o návrhu účastníka konania (v danom prípade o návrhu odporcu zo dňa 21.11.2012) musí byť znovu rozhodnuté tak, aby rozhodnutie bolo preskúmateľné a aby boli zachované jeho práva na dvojínštancné konanie pred súdom. V súvislosti s dovolacou námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dovolateľ poukázal na dôležitú zásadu hospodárnosti konania, ktorá vyplýva z tohto zákonného ustanovenia a namietal, že odvolací súd v rozhodnutí neodôvodnil, prečo neprihliadol na túto zásadu, ak preukázateľne sa pred Okresným súdom Svidník vedie konanie o vypratanie nehnuteľnosti, v ktorom je okrem iného riešená aj predbežná otázka zápisov na liste vlastníctva, pričom konanie o vypratanie nehnuteľnosti je oproti konaniu vo veci sp. zn. 4 C 244/2012 skorším konaním a je v ňom už vykázaný vyšší stupeň dokazovania. Z uvedených dôvodov dovolateľ tvrdil, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p., že postupom odvolacieho súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom z dôvodu nedostatku riadneho odôvodnenia rozhodnutia, ďalej že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a to najmä z hľadiska nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatok a nezrozumiteľnosť dôvodov a obsahovej rozpornosti a tiež, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a to najmä z hľadiska reštriktívneho výkladu ustanovenia §109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., za súčasného nerešpektovania zásady hospodárnosti konania. S prihliadnutím na uvedené odporca navrhol dovolaciemu súdu napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovatelia v I/ až 5/ rade sa k dovolaniu vyjadrili písomným podaním zo dňa 11.11.2013 tak, že podané dovolanie odporcu nepovažujú za dôvodné a žiadajú ho zamietnuť s tým, že postup odvolacieho súdu je v súlade so zákonom. Poukázal na to, že aby bolo možné v súdnom konaní návrhu na prerušenie konania vyhovieť, je potrebné takýto návrh aj náležite odôvodniť konkrétnymi a presvedčivými dôvodmi a aby sa súdu jednoznačne javil tento postup za nevyhnutný, najmä z hľadiska rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov konania a hospodárnosti konania, čo sa však v danom prípade nestalo. Okrem toho prerušiť konanie iba s odôvodnením jednou vetou, že súd zistil, že medzi účastníkmi na súde je vedené konanie pod sp. zn. 6 C 185/2010, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté, je právne neudržateľné, avšak ak už súd prvého stupňa určil termín pojednávania, mal aspoň vypočítať účastníkov konania a nie konanie prerušiť. V súvislosti s predmetom konania vo veci navrhovatelia uviedli, že sú vlastníckymi tých nehnuteľností, ku ktorým smeruje žaloba o vypratanie a žiadajú vydať bezdôvodné obohatenie.

Vlastnícke právo im bolo priznané právoplatným rozhodnutím (pozemkovým úradom postupom podľa zákona o pôde) a s dôverou v právny štát rešpektujú princíp prezumpcie správnosti správneho aktu, podľa ktorej i prípadný vadný správny akt, ktorý nie je ničotný, sa pokladá za bezvadný, pokiaľ nie je úradným spôsobom zrušený alebo zmenený. S rovnakou dôverou očakávajú, že tento princíp rešpektujú i štátne orgány. Zdôraznil, že v konaní vo veci sp. zn. 6 C 185/2010 sa nerozhoduje o návrhu na určenie, ale rovnako ako v tomto konaní o návrhu na plnenie a i prípadné odlišné posúdenie vlastníckeho práva, by mohlo nanajvýš viesť iba k zamietnutiu návrhu, nie však k zmene zápisu v katastri nehnuteľností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania - odporca (§ 240 ods.1 O.s.p.), skúmal najskôr, či opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie odporcu nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Zo spisu vyplýva, že uznesením zo dňa 18. júla 2013, sp. zn. 1 Co 108/2013 odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 6. februára 2013, č. k. 4 C 244/2012-68 o prerušení konanie o zaplatenie 20 016,80 € s príslušenstvom do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6 C 185/2010 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa o prerušení konania a vec bola vrátená na ďalšie konanie, prípustnosť dovolania odporcu z § 239 ods. 1, 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Prípustnosť dovolania v tejto veci môže byť daná iba z dôvodov uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., ktoré upravuje podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu (porovnaj napr. R 34/1995, R 117/1999, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 2009, sp. zn. 5 Cdo 43/2009. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie vtedy, ak konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd, ktoré sú vymenované v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia a vedú k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia. Ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom.

S prihliadnutím na obsah dovolania a odporcom vytýkanú nesprávnosť, ktorej sa mal dopustiť odvolací

súd, dovolací súd sa v ďalšom zamerá na otázku, či odporcovi postupom odvolacieho súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné, ak účastníkovi konania bola v priebehu konania nesprávnym postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom uplatnenia jeho práv a právom chránených záujmov. O takúto situáciu ide pritom len vtedy, ak išlo o postup nesprávny z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania (nemusel sa však aj pri rozhodovaní).

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ prvej vety O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Ustanovenie § 109 O.s.p. upravuje také prípady, v ktorých dochádza k prerušeniu konania rozhodnutím súdu preto, že sa v konaní vyskytla prekážka, ktorá dočasne bráni jeho pokračovaniu. V odseku 1 sú uvedené prípady, v ktorých je súd povinný konanie prerušiť. Z dôvodov uvedených v odseku 2 súd konanie môže prerušiť, a ak tak neurobí, musí vykonať vhodné opatrenia, ktorými prekážku brániacu postupu súdu odstráni.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa pristúpil k prerušeniu konania po zistení, že na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6 C 185/2010 sa vedie konanie medzi totožnými účastníkmi o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, ktorá otázka (jej vyriešenie) môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. V dôsledku odvolania navrhovateľov v 1/ až 5/ rade odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre postup podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., rozhodnutie súdu prvého stupňa nemožno považovať za vecne správne a je tiež nepreskúmateľné.

Dovoláním napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práv odporcu a týmto rozhodnutím mu nebolo odňaté žiadne procesné právo ako účastníkovi konania. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s faktickou procesnou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Z ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je zrejmé, že je plne v kompetencii súdu, aby zvažil možnosť uvedeného postupu a jeho záver treba považovať za prejav nezávislého súdneho rozhodnutia.

Z hľadiska námietok odporcu o vecnej nesprávnosti rozhodnutia o zrušení uznesenia o prerušení konania a vrátení veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) treba uviesť, že dovolací súd môže preskúmavať správnosť právneho posúdenia veci súdmi nižších stupňov až vtedy, ak je dovolanie z určitého zákonného dôvodu procesne prípustné; o takýto prípad však v danej veci nejde. Odňatie možnosti konať pred súdom preto nemožno vidieť v právnych záveroch, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Právne posúdenie veci je realizáciou rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože právnym posudzovaním súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona, ani žiadne procesné právo účastníka.

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že nie je dôvodné ani tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom

súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ a že „takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok opravného (odvolacieho) súdu“ (porovnaj uznesenie z 3. júla 2003, sp. zn. IV. ÚS 115/03). Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 uviedol, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I).

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zákonný postup, po zrušení veci odvolacím súdom a vrátením na ďalšie konanie, upravuje ust. § 226 O.s.p. podľa ktorého, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V zmysle tohto ustanovenia súd prvého stupňa pokračuje ďalej v konaní a znovu rozhodne o podanom návrhu na prerušenie konania, i v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p., podľa tohto ustanovenia odvolací súd aj vrátil vec na ďalšie konanie, ako vyplýva i z výroku napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Odvolací súd dostatočne objasnil, prečo zrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie, keď vyslovil názor, že za daných okolností neobstojí odvolanie sa na to, že v konaní pod sp. zn. 6 C 185/2010 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v predmetnej veci, so zreteľom na to, že v obidvoch konaniach sa musí súd vysporiadať s otázkou vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania a to vo forme vyriešenia predbežnej otázky. V konaní pod sp. zn. 6 C 185/2010 sa rieši otázka vypratania nehnuteľností a nie otázka určenia vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, to znamená, že otázka vlastníctva predmetných nehnuteľností bude aj v konaní pod sp. zn. 6 C 185/2010 posudzovaná len ako predbežná otázka., rovnako ako v tomto konaní. Postup súdu prvého stupňa by bol akceptovateľný v prípade závažného spochybnenia zápisov na listoch vlastníctva, svedčiacich v prospech navrhovateľov za situácie, že v rovine procesnej by toto spochybnenie sa prejavilo ako konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v tom zmysle, že iný subjekt by sa cítil byť vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú v súčasnosti vlastnícky zapísané na navrhovateľov, čo však v súčasnosti konštatovať nemožno. Nebola preto dôvodná námietka dovolateľa o nedodržaní dvojinstančnosti súdneho konania a s tým súvisiace odňatie možnosti konať pred súdom, keď odvolací súd z uvedených dôvodov zrušil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom súd prvého stupňa znovu rozhodne o návrhu odporcu na prerušenie konania, v novom rozhodnutí bude viazaný právnym názorom odvolacieho súdu s tým, že nové rozhodnutie musí byť dostatočne odôvodnené a preskúmateľné, v zmysle uznesenia odvolacieho súdu. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. V odôvodnení obsiahnuté skutkové a právne závery postačujúco vysvetľujú dôvody prijatého rozhodnutia. Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv či požiadaviek dovolateľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že odôvodnenie odvolacieho súdu spĺňa parametre zákona na odôvodnenie uznesenia (§ 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2, § 211 ods. 2 O.s.p.).

Nakoľko prípustnosť dovolania v preskúmanom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporkyne podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok

neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.